

VRAGENAVOND

6 oktober 1972

Goedenavond, vrienden.

Wij zijn, zoals bekend, niet alwetend of onfeilbaar. Deze avond hebt u zelf het heft in handen, daar zij bestemd is om in te gaan op de vragen die u wilt stellen. Zuiver persoonlijke vragen worden niet beantwoord, zomin als vragen waarop wij geen verantwoord antwoord kunnen geven.

VRAGENAVOND

Ik zou graag met de schriftelijke vragen willen beginnen.

Vraag: Mag men stellen dat elke levende een geïncarneerde is. En moet elke overgegane opnieuw incarneren. Zo ja, is hiervoor een tijdstip vastgesteld, of gelden hiervoor vaste regels met betrekking tot het vertoeven in sferen, de hierin opgedane ervaringen en gaan die mee?

Antwoord: Men mag wel stellen dat een ieder die op aarde leeft als mens wel eens eerder geïncarneerd zal zijn, zij het als mens of anderszins.

Men kan echter niet zonder meer stellen dat elke mens die overgaat, ook noodzakelijkerwijze weer eens als mens op deze wereld zal moeten incarneren. De ontwikkeling die je opdoet is bepalend voor de noodzaak tot een eventuele nieuwe incarnatie, zoals ook het bereikte peil van bewustzijn en de erkende noodzaak op aarde nog iets te doen, medebepalend zal zijn voor de termijn die tussen twee incarnaties ligt. Zeer algemeen mag gezegd worden dat het niet zonder meer onvermijdelijk is, dat iemand die eens als mens op aarde leefde, daar ook weer incarneert. Tevens kan worden gesteld dat geen bijzondere regels bestaan in betrekking tot het vertoeven in bepaalde sferen of het daar gedurende een bepaalde tijd vertoeven dan wel een bepaalde taak afwerken. Evenmin kan worden gesteld dat er op enigerlei wijze anders dan door kosmische en algemeen geldende wetten beperkingen zijn opgelegd t.a.v. het vertoeven in bepaalde sferen of aan het incarneren in stoffelijke vorm. Is dit voldoende?

Vraag: Indien er geen vaste regels bestaan, is er dan sprake van een eigen ritmiek, bv. in verband met de straal, waarop men staat?

Antwoord: Zo er soms bij incarnaties al een zeker ritme kenbaar wordt, zo wordt dit altijd en alleen bepaald door de persoon zelf. Bovendien stel ik, dat wij, bij het waarnemen van een dergelijke ritmiek, aan kunnen nemen dat zich in de bewustwording een lineaire ontwikkeling zonder bijzondere versnellingen afspeelt. Een zeker ritme in de tijd kunnen wij overigens wel constateren in groepsincarnaties, waarbij de individuen dus niet bepalend zijn, maar wel een betrekkelijk algemene reeks belevingen en ontwikkelingen van velen, die dan onder daarmede harmonische omstandigheden geneigd zullen zijn weer op de aarde terug te keren. Hiervoor bestaan bepaalde ritmen, waarvan één ongeveer 200 jaren bedraagt, een ander iets meer dan 2000 jaren. Is dit een voldoende antwoord?

Vraag: Wat bedoelt u met 'als mens incarneren of anderszins'?

Antwoord: Dat je onder omstandigheden ook in een andere dan een menselijke vorm kunt incarneren en ook een incarnatie op andere planeten dan de aarde onder omstandigheden eveneens denkbaar is. Ik meende, dat dit voor u vanzelf zou spreken en verzoek u mij te vergeven, daar ik onduidelijk ben geweest.

Vraag: Ontmoet men Jezus en zo ja, in welke sfeer? Was hij Gods zoon, of moet men hem zien als een wereldleraar? Is Spinoza's visie op Hem en zijn leer juist?

Antwoord: Ik durf geen commentaar te geven op de visie van Spinoza, daar deze mij niet voldoende bekend is. Wat betreft Jezus kan ik zeggen: Hij was een van de grootste meesters, die tot op heden op deze wereld geïncarneerd is. Hij trad op als drager van een goddelijke kracht - de Christus - en als zodanig mag hij vanuit menselijk standpunt volgens mij wel degelijk worden aangesproken als Zoon Gods, mits men zich daarbij realiseert dat wij allen stammen uit dezelfde kracht en dus - zij het minder bewust van dit feit - kinderen Gods zijn. De ontmoeting in de sferen kan plaats vinden op elk moment en in elke sfeer, wanneer tussen het betreffende individu en de meester Jezus of de Christus een voldoende harmonie aanwezig is. Er is dus geen beperking tot een bepaalde sfeer, men kan hem niet alleen in een bepaalde of in bepaalde werelden ontmoeten, er is sprake van de mogelijkheid tot contact, welke alleen op innerlijke waarden berust.

Vraag: U maakt onderscheid tussen Jezus en Christus. Moeten wij aannemen, dat deze laatste qua inwijding hoger ligt?

Antwoord: Blijvende binnen het kader van een menselijk begripsvermogen kan men het beste de zaak zo stellen: Jezus was de menselijke vorm, waarin de eigenschap van God, die ook Christus wordt genaamd, zich manifesteerde.

Vraag: Wij kunnen dus Christus niet als een persoonlijkheid beschouwen?

Antwoord: Dit is afhankelijk van uzelf en uw bijgelovigheden. De mens gelooft in een drie-eenheid, dus een God in drie facetten. Dit is volgens mij maar een zeer beperkte visie, want God heeft ontelbare facetten. Sommige daarvan heeft men echter benoemd, zodat men bv. spreekt over de Vader, de Zoon en de H. Geest. Deze laatste wordt als duif voorgesteld. Indien er werkelijk van drie afzonderlijke persoonlijkheden sprake zou zijn, zou dit laatste de voortdurende afwezigheid van die H. Geest op het Binnenhof duidelijk maken, daar hier immers steeds weer de duiven weg worden gevangen. Volgens mij moet een dergelijke verdeling en een dergelijke personificatie van eigenschappen Gods beschouwd worden als zuiver symbolisch, zodat hiermee ook niet het bestaan van afzonderlijke entiteiten wordt aangeduid. Wat de Christus betreft geldt volgens mij hetzelfde. Is dit voldoende?

Vraag: Is astrologie wetenschappelijk, is er waarde te hechten aan de stand der sterren bij de geboorte en in de invloed daarvan op iemands leven?

Antwoord: In welke zin hanteert u de term wetenschappelijk? In zich en op zichzelf kan men volgens mij de astrologie wel als een wetenschap omschrijven. Men dient dan echter gelijktijdig te constateren dat zij niet aan de normen van de menselijke maatschappij kan beantwoorden, zodat zij niet in de nu geldende algemene zin als wetenschappelijk omschreven kan worden. Zij behoort tot de z.g. occulte wetenschappen.

Wat het verdere betreft: U zou met evenveel recht kunnen vragen, of een ANWB-wijzer op een kruispunt duidelijk kan maken, waar men zich op het ogenblik bevindt. Dit is immers inderdaad het geval, wanneer men de daarop aangegeven afstanden uitzet op de kaart. Een astroloog doet niet veel anders: hij constateert aan de hand van kosmische situaties en de stand van sterren en planeten welke invloeden op een gegeven ogenblik domineren. Op grond daarvan kan hij stellen, dat in het type van de geborene bepaalde eigenschappen preferent zich zullen ontwikkelen en zo het hoofdtype weergeven. Daarnaast kan hij op grond van de horoscoop de afwijkingen t.a.v. het grondtype aanduiden. In vele gevallen blijkt bv. dat de ascendant de persoonlijkheid, zoals deze zich zal uiten, domineert met haar eigenschappen.

Ik meen, dat aan de hand van een goede geboortehoroscoop het inderdaad mogelijk is de meest sprekende eigenschappen en lichamelijke en andere zwakheden vast te stellen, ofschoon niet het geheel van de ontwikkeling van deze grondwaarden zonder meer te voorspellen is. Aan de hand van een z.g. progressieve horoscoop kan men aangeven, welke invloeden voor een bepaald type in een bepaalde periode op zullen treden. Niet voorspelbaar is de wijze, waarop de persoon daarop zal reageren.

Zelfs indien men over een zeer goede geboortehoroscoop beschikt, kan men geen bindende ontwikkelingen stellen, zodat, wat dit deel van de astrologie betreft, gezegd moet worden dat er alleen sprake zal zijn van een aanduiding van mogelijkheden in de toekomst.

Is dit voldoende?

Vraag: In de geestelijke **Beakaer (Red.?)** komen uitspraken voor die mij moeilijkheden opleveren, vooral hetgeen gesteld wordt omtrent de hellewerelden en de gegeven plastische omschrijving van Joosje Pek.

Antwoord: In de door u geciteerde zinnen werd niet gesproken over God en diens werkelijkheid, maar over de mens en diens voorstellingsvermogen. Er werd uitdrukkelijk gesteld dat de mens door zijn eigen voorstellingen, angsten en begeerten voor zich de wereld bepaalt, waarin hij leeft. Hierop volgde dat het dus onder omstandigheden mogelijk is, dat een overgegangene meent te leven in.... (bepaalde voorbeelden werden hier geciteerd).

Er dient een onderscheid te worden gemaakt tussen de gegeven voorbeelden, die alleen duidelijk maken welke angstdromen een overgegangene werkelijk kan achten, en de werkelijkheid in God. Het gaat hier om het alleen beseffen van bepaalde toestanden die in God mogelijk en daardoor denkbaar zijn. God zelf kent geen verschil tussen goed en kwaad, licht en duister, maar omvat alle voor de mens maar denkbare mogelijkheden en meer dan dit. Onder de mensen worden bepaalde voorstellingen echter als werkelijkheid gehanteerd, zodat ook de overgegangene geest vaak geneigd is, deze voor zichzelf als werkelijkheid te projecteren. Hij draagt in zich dus verwachtingen t.a.v. de omwereld die, in een bestaan waarin geen vaste materiële maatstaven gelden of constateerbaar zijn, hem als een soort zelfgeschapen droom omhullen en zo zijn beleven wel degelijk zullen bepalen plus zijn mogelijkheden tot contact met andere entiteiten.

Is dit voldoende?

Vraag: Is het mogelijk en geoorloofd contact te hebben met hen die zijn overgegaan. Indien ja, hoe en tot wie moet men zich wenden?

Antwoord: In dit verband zou ik u willen vragen hoe u, hetgeen wij nu tezamen doen, beschouwt. Ik ben namelijk, al spreek ik ook trouwens uit een ander lichaam - dat overigens ongunstig van mijn oorspronkelijke verschilt - vanuit de geest tot u. Ik ben dus iemand die "is heengegaan". Ik spreek tot u en u reageert op mij, terwijl ik weer reageer op uw gezegden. Communicatie tussen ons is dus wel degelijk mogelijk. U vraagt zich waarschijnlijk af of dit ook in meer persoonlijke contacten mogelijk is. Uw vraag zou moeten luiden: kan ik contact opnemen met vader, moeder, vrouw, broer, kinderen etc., die zijn overgegaan. Ik kan hierop slechts antwoorden dat een dergelijke mogelijkheid inderdaad soms, maar lang niet altijd, bestaat. Een goed medium plus gunstige omstandigheden zijn voor dergelijke contacten veelal noodzakelijk. Maar de ontvangen boodschappen zullen ook in dergelijke gevallen, zoals trouwens ook bij de contacten die u met ons hebt, zeer kritisch moeten worden beluisterd. Ook dan zal men zich wel degelijk een eigen oordeel moeten vormen, mag men eventuele bewijzen nagaan en zal men zich nimmer geheel door het gezegde laten leiden. Ik kan u helaas geen adressen geven die betrouwbaar zijn, hoezeer het mij ook spijt. Wij weten immers dat er persoonlijk eerlijke en betrouwbare mediums zijn, waarbij het ene ogenblik reële entiteiten met persoonlijke boodschappen voor de aanwezigen doorkomen, terwijl reeds het volgende ogenblik alleen de gedachtenuitstraling wordt weergegeven van iemand die een boodschap verwacht, zodat deze dan middels het medium in feite met zichzelf spreekt. Zolang dergelijke dingen nog regelmatig voorkomen, mag u van mij niet eisen dat ik u een 'betrouwbaar adres' kan geven.

Reactie: Vroeger is wel eens gezegd dat men hiermee de overgegangene in hun eigen ontwikkeling stoort.

Antwoord: Inderdaad. Daarbij ging het over het oproepen van bepaald geesten enz. Wij spraken echter niet over een specifiek en zo mogelijk dwingend oproepen van een bepaalde entiteit, maar over de mogelijkheid contact te krijgen.

Vraag: Amerikaanse psychologen hebben onderzoeken verricht naar de getallen die op de trappen en in de gangen van de Pyramide van Gizeh zijn gevonden, getallen die later astrologisch werden uitgewerkt. Kunt u commentaar geven op deze getallen-symboliek en de betekenis, daaraan door genoemde onderzoekers toegekend?

Antwoord: Allereerst wil ik opmerken, dat volgens mij psychologen, niet meer dan andere geleerden of mensen, bekwaam kunnen worden geacht waarden te interpreteren, die in wezen antiek-occult zijn. Ik wil u er verder op wijzen, dat reeds zeer vele mensen getracht hebben volgens meerdere systemen, een uitleg te geven aan hetgeen in de gangen van de Pyramide van Cheops ontdekt is. De uitkomsten verschillen zeer, maar lijken t.a.v. het verleden wel te kloppen, maar dit geldt niet meer, zodra men ook maar enige conclusie voor de toekomst tracht te trekken. Ten laatste: wanneer men een getallenleer hanteert, gaat men uit van een geloofsstelling, waarbij men dus niet met een onomstotelijke zekerheid te maken heeft, maar met iets, wat bepaald wordt door de eigen interpretatie van, en aanvaarding van grondwaarden, die op zich weer niet bewijsbaar zijn. Ik weet, dat o.m. gesteld wordt, dat alle levenswaarden hun eigen getal hebben, dat alle dingen tot een getal herleid kunnen worden, zodat door berekening alle kosmische samenhangen en bestemmingen ontdekt en wederom in getallen vastgelegd kunnen worden. Volgens mij benaderen dergelijke berekeningen echter slechts in uitzonderingsgevallen de werkelijkheid. Ik acht daarom alle stellingen, op enige cijferleer gebaseerd, op het ogenblik niet opportuun en meen, dat men zijn leven en verwachtingen op de uitkomsten ervan niet mag baseren. Ik hoop, dat u met dit antwoord genoeg zult willen nemen.

Vraag: Na lezing van het boek van Rosemary Brown neem ik aan dat componisten uit het verleden als Schubert, Beethoven, Liszt haar inderdaad bezoeken. Hoe is het mogelijk dat er zo weinig belangstelling voor dit feit bestaat bij de mensen in Europa, die toch zo graag concerten bezoeken en voor deze componisten steeds belangstelling tonen?

Antwoord: Omdat de kwaliteit van de muziek, die door is gekomen, niet in overeenstemming is met hetgeen men van het opus van dergelijke componisten verwacht.

Vraag: Is hier mogelijk sprake van voor-de-gek-houderij van entiteiten die wel wat muziek kunnen componeren, maar zich voordoen als bekende componisten, alleen om enige invloed op hun wijze in de aardse sfeer te gewinnen. Is hier bedrog mogelijk en willen de Europeanen er daarom niets van weten?

Antwoord: Ik kan hier alleen antwoorden dat, uit de aard der zaak, op elk terrein bedrog mogelijk is. Indien hier een entiteit komt en verklaart dat hij Alexander de Grote, de apostel Petrus of iets dergelijks is, lijkt het mij voor een mens op aarde die ook maar een klein beetje nuchterheid kent, een reden om wel bijzonder voorzichtig te zijn. Hier wordt immers gespeculeerd op een bestaande reputatie. Ik neem echter aan dat in enkele gevallen door dit medium inderdaad muziek is doorgelopen, welke orgineerde in de denkwereld van de met name genoemde componist, o.a. twee werkjes toegeschreven aan Chopin. Ik ben ervan overtuigd dat de behoefte om deze muziek te produceren, welke sterk bij het medium aanwezig is, bedrog ook uit de geest in de hand heeft gewerkt.

Is dit voldoende?

Vraag: In een boek, genaamd "Door het oog der meesters gezien" wordt gezegd, dat Jezus nog een gesublimeerd lichaam aannam na zijn verblijf in het Verre Oosten. In het boek van de Dhr. Spalding verklaart Jezus zelf, dat hij in een en hetzelfde verheerlijkte lichaam leeft sinds zijn tijd in Jeruzalem - wat ik aannemelijk acht. Hoe kan men nu bij het lezen van dergelijke boeken nu weten of men met waarheid, dus werkelijke feiten te maken heeft, dan wel met onwaarheid, fantasie?

Antwoord: Indien feiten worden gegeven, zo zijn deze natuurlijk historisch controleerbaar. Waar geen controleerbaarheid bestaat, kan sprake zijn van onbekende feiten, veronderstellingen, of onwaarheden. Controle is niet mogelijk. Het zal u duidelijk zijn dat alle werken van de aard, die ook de door u genoemde manifesteren, zeer kritisch gelezen moeten worden.

Ik wil nog het volgende opmerken: Dat Jezus in een Syrisch lichaam geleefd zou hebben is onjuist - ook al kan ik daarvoor natuurlijk geen bewijzen bijbrengen. Wel heeft een mens die door Jezus' denkbeelden werd gegrepen en na diens dood wegvluchtte, onder de naam Jezus, een lange tijd door het Oosten trok. Zijn graf bestaat nu nog, hij wordt door vele mohammedanen beschouwd als de werkelijke Jezus en vereerd. Ik neem aan dat deze geschiedenis aansprakelijk is voor het stellen dat Jezus na zijn dood nog een Syrisch lichaam zou hebben aangenomen.

Wat betreft het door Spalding gestelde het volgende: een verheerlijkt lichaam kan niet onbeperkt bestaan. Dit is tijdelijk opgebouwd uit materie, maar geladen met een kracht die uit een andere sfeer stamt. Zover wij dit na kunnen gaan, was dit na Jezus' dood inderdaad het geval. Het vormt tevens een verklaring voor zijn verheerlijking op de berg Tabor en de wijze, waarop Hij later 'ten hemel voer'. Een dergelijk lichaam kun je echter niet onbeperkt en zeker geen tweeduizend jaren in stand houden, tenzij je al je krachten en gedachten alleen op het in stand houden van dit lichaam zou concentreren. Zelfs dan is het vraagwaardig, of men dit meer dan enkele honderden jaren zou kunnen handhaven. Van een hoog bewuste als Jezus kan ik een dergelijk in het handhaven van een belichaming opgaan eenvoudig niet aannemen.

Voor mij een reden om aan te nemen dat ook deze verklaring niet juist is en mogelijk op een misverstaan of misverstand berust. Dit laatste is mijn mening. Het staat u volkomen vrij u hierover een eigen oordeel te vormen. Uw mening is mogelijk evenveel waard als de mijne. Wel meen ik, dat ik, vanuit mijn geestelijk standpunt, bepaalde mogelijkheden iets beter kan overzien.

Vraag: Is de persoon, die vluchtte, onder een bepaalde naam in de bijbel bekend?

Antwoord: Neen. Ik meen dat zijn naam Zebot was. Hij zou een koopman geweest zijn bij de graanmarkt in Jeruzalem en tot de z.g. 70 volgelingen van Jezus behoord hebben. Van hem is ons bekend, dat hij, kort na de dood van Jezus, met een karavaan wegtrok door de Sinai, maar later ook in Syrië enige tijd geleraard heeft. Rond hem zijn allerhande legenden ontstaan vergelijkbaar met die rond de priesterkoning Johannes en dergelijke figuren, waarvan de historische achtergronden menselijk gezien vraagwaardig blijven, de verhalen oncontroleerbaar zijn en deels wel zeer onwaarschijnlijk zijn. Deze Zebot zou, onder de naam Jezu begraven liggen in Kashmir.

Vraag: Heeft Jezus zich wel meerdere malen in die 2000 jaren in een aangenomen lichaam gemanifesteerd?

Antwoord: Jezus heeft zich meerdere malen gemanifesteerd, ook in een verdicht astraal, op deze wereld. Het lichaam, ofschoon niet van een normaal lichaam te onderscheiden, werd in elk van deze gevallen daarvoor afzonderlijk opgebouwd en tijdelijk aangenomen. Ik kan u geen totaal van dergelijke verschijningen geven, maar het zijn er zeker meerdere. Daarnaast is ons bekend dat Hij zich in minder stoffelijke vorm eveneens vele malen op aarde heeft doen kennen, mensen benaderd en beïnvloed heeft. Dit is begrijpelijk, wanneer men zich realiseert dat Hij zich de mensheid op deze wereld als taak had verkozen en door de leer die Hij heeft gebracht en de gevolgen daaruit voortvloeiende, waarvoor ook Hij een zekere verantwoordelijkheid draagt, tot in deze dagen met de aarde nauw verbonden blijft.

Vraag: In de koran wordt verklaard dat Jezus niet tot de dood werd gekruisigd, maar dat de joden verward werden en Jezus werd opgenomen in Gods heerlijkheid. Hoe kon een profeet als Mohammed zich in dit opzicht vergissen? In de koran vervalt dus de opstanding uit de dood.

Antwoord: Ook dit is begrijpelijk, indien men zich realiseert wat Mohammed was, wat hij wilde, wat zijn streven was. Hij was inderdaad een kameeldrijver en stamde uit een kameeldrijvers familie. Maar deze mensen waren niet bepaald armen in die dagen. Hij werd wel armer, maar huwde dan een oudere weduwe, die meerdere karavanen bezat. Hij volgde leringen o.m. in de scholen van Mekka en werd zelfs Sheriff van Medina. Wat er wel op wijst dat hij, voor iemand uit zijn land en van zijn tijd, een zeer grote eruditie heeft bezeten.

Hem zullen ongetwijfeld de verhalen van de christelijke leer en de legenden omtrent een Jezus die in het Oosten begraven werd, bekend geweest zijn. Hij voegde deze en delen van de leer samen met andere leringen, maar daar het voor zijn doel noodzakelijk was, dat hij als 'De Profeet' van God erkend werd, zal hij er zorg voor hebben gedragen, dat alle andere profeten, ook die aan welke hij denkbeelden ontleende, aan hem ondergeschikt zouden blijven. Het is duidelijk dat een opstandingsverhaal onaanvaardbaar was in dit verband, zowel door de innerlijke noodzaak zich te doen gelden, als in verband met de zending die Mohammed meende te bezitten.

Realiseer u, dat de leer van Mohammed op het ogenblik dat deze gegeven werd, gericht moest worden op een aantal zeer heidense woestijnstammen, die wel tijdens de eerste Jihad onder zijn vlag hebben gevochten, maar die zeker geen islamieten waren. Hun strijd was gericht tegen de rijke stad Mekka, Mohammeds strijd was gericht tegen de afgodendiensten die zich in deze ook toen reeds als heilig beschouwde stad hadden ontwikkeld, waarbij o.m. de zon en vuur aanbeden werden, terwijl daarnaast ook de aanbidding van enkele plaatselijke goden en demonen weer in opkomst was. Mohammed streefde er niet slechts naar deze veelgoderij uit te drijven, maar wilde daarnaast een verandering brengen in de rechteloosheid door het beroep op vele verschillende goden en de zo ontstane strijdigheden - men speelde de goden tegen elkaar uit en handelde met willekeur in naam van de goden - en daarvoor in de plaats een wet te brengen. Deze is in de 'soera van de koe' in principe geheel vastgelegd.

Vraag: Na de overgang pleegt het astraal voertuig snel te vervallen, tenzij anderen die voorstelling verder instand houden. Kunt u dit verklaren? Wordt dit mogelijk veroorzaakt door te sterke herinneringen aan de overledene bij nabestaanden in de stof?

Antwoord: Dit laatste is mogelijk, maar het is zeker niet de enige wijze, waarop een astraal in stand kan worden gehouden bij afwezigheid van de oorspronkelijke bewoner. Wij weten dat sterke concentratie - ongeacht het astraal reeds het bestaan van een vorm van dien aard, of een algehele afwezigheid van een dergelijke voorstelling waar dan ook - astrale vormen opbouwt. Men zegt dan ook wel, dat elke sterk gerichte gedachte werkt als een matrix, waarin een astrale vorm ontstaat. Het zal u duidelijk zijn dat astrale vormen in stand kunnen worden gehouden of zelfs weer opgebouwd, door mensen die zich steeds weer met dezelfde persoon of voorstelling in gedachten bezighouden. Indien echter een astraallichaam verlaten wordt, begint het pas langzaam te vervallen. Zolang er een binding tussen de oorspronkelijke bewoner en het astraal voertuig bestaat, zal dit dus in stand worden gehouden. Wanneer het verlaten is, kan echter een ander bewustzijn de vorm aanvaardbaar vinden en zich daarop concentreren als een deel van het ik. In dat geval kan het astraallichaam niet onbeperkt, maar toch wel gedurende zeer lange tijd in stand worden gehouden en een voertuig vormen voor de entiteit die het geadopteerd heeft.

Vraag: Kan ook een in de stof levende mens een dergelijke vorm adopteren en tot een deel van zichzelf maken?

Antwoord: Dit lijkt mij zeer moeilijk. Maar het is mogelijk, dat men een mens goed en lang genoeg gekend heeft om diens astraal vanuit zich te beheersen en te bezielen, nadat het verlaten is. Moeilijk blijft het echter, omdat een vormidentificatie noodzakelijk is voor de adoptie.

Vraag: Wat zijn de psychologische achtergronden van bloedziekten m.n. bloedkanker?

Antwoord: Bloedkanker zal niet altijd alleen door psychologische oorzaken ontstaan. Ik stel dit voorop. Indien deze ziekte optreedt is hierbij in ieder geval sprake van een lichamelijk conditie, waarin verzwakking bestaat en aantasting van het beendermerg mogelijk is. M.a.w. de mens zal niet geheel gezond en normaal actief zijn. Gesteld dat aan het bovenstaande is voldaan. Wij kunnen dan stellen, dat een toenemende bloedarmoede gepaard gaat met zuurstofarmoede in de weefsels, versuffing en enkele vergiftigingsverschijnselen. Vaak heeft de patiënt klachten over niet met het ziektebeeld zelf verbonden pijnen, die door het ik worden geprojecteerd, om enkele anders onverklaarbare verschijnselen aanvaardbaar te maken. In deze gevallen zien wij dan ook vaak reeksen van secundaire lichamelijke verschijnselen die niet door het lichaam worden veroorzaakt, maar door de psyche a.h.w. aan het lichaam worden opgelegd.

Vraag: Staat de wetenschappelijke vaststelling van de Trans-Pluto in verband met een versterking van het droomleven?

Antwoord: Ik meen niet, dat enige wetenschappelijke vaststelling ooit verschil heeft uitgemaakt in het verloop van reeds bestaande natuurlijke werkingen, omstandigheden enz. Ten hoogste zal door een dergelijke ontdekking de mens zich van bepaalde mogelijkheden meer bewust worden en hiervan een intenser en bewuster gebruik gaan maken. Daar het droomleven voor de meeste mensen een functie van het onbewuste is, meen ik uw stelling dus te mogen ontkennen.

Vraag: Ik ben van mening dat wij Jezus als het idool, Christus als het ideaal moeten zien. Ik meen dat elke mens de Christus in zich draagt als een soort erfdeel van God. Indien een mens er in slaagt deze Christus in zich naar voren te brengen, door bv. zich Christus te verklaren en er naar te leven, zal hij dezelfde gaven kennen die Jezus had. Ook meen ik dat het land waar Jezus leefde, niet het ware beloofde land is, maar dat elk land, waar de Christus leeft, wel het beloofde land is. Is dit waar?

Antwoord: Ik ben het met u eens, dat Jezus de mens en de Christus moeten worden beschouwd als verschillend in aard en kracht, ook wanneer de Christus soms de stoffelijke Jezus geheel omhult en a.h.w. overweldigt. Ik ben ervan overtuigd dat, daar hetgeen wij Christus noemen, een deel is van God en wij allen alleen uit, door en in de kracht van die God leven, de Christus in ons allen inderdaad altijd aanwezig is. Ik geloof echter niet, dat het verkrijgen van gaven te binden is met een 'nu breng ik de Christus in mij op de voorgrond'. Evenmin geloof ik dat het iets uithaalt je Christus te verklaren, zelfs wanneer je er dan ook naar wilt leven. Ik ben van mening dat de mens zich van zijn werkelijke relatie met God, de kosmos of hoe het ook ooit verder genoemd werd, bewust moet worden, wil hij zijn gaven werkelijk en geheel kunnen gebruiken.

Het beloofde land is volgens mij een term die men kent uit het oude testament. Het maakte deel uit van het oude verbond. Het christendom baseert zich in geloof en interpretaties vaak wel bijzonder sterk op het oude testament, zonder zich te kunnen of willen realiseren, dat Jezus heeft gezegd: Ik ben Ulieden het einde van het oude verbond. Op grond hiervan zal men in ieder geval moeten stellen, dat Israël niet het beloofde land van of voor de christenen kan zijn. Ik meen te mogen stellen, dat volgens mij - dit is een persoonlijke visie - het z.g. beloofde land voor ons een bewustzijnsstoestand is, waardoor wij de werkelijkheid en de vrede, die ook op aarde wel degelijk bereikbaar zijn, in het Ik ervaren en ook buiten ons tot werkelijkheid kunnen maken. Dit zie ik echter als gevolg van een persoonlijke ontwikkeling, zodat de vrede alleen zal gelden voor de persoon zelf en diens onmiddellijke omgeving. Het zal niet gelijkelijk gelden voor anderen, zelfs indien zij met een mens, die zover ontwikkeld is, in contact komen.

Vraag: Is een geest het denkvermogen van een aardse mens, die door de poort van de dood is gegaan? Is er een zogezegde dood in de sferen?

Antwoord: Wat wij geest noemen, is het totaalbewustzijn van de persoonlijkheid, mede inhoudende diens bewustzijn tijdens de laatste stoffelijke incarnatie, maar bovendien omvattende alle ervaringen in de stof en de sferen opgedaan. Het is dus niet alleen maar een soort replica van hetgeen men om aarde was of leerde zonder meer.

Wat de tweede vraag betreft: Of er een 'tweede' dood in de sferen bestaat, ligt er maar aan, hoe men het begrip dood hanteert. Indien men zegt, dat er een nieuwe incarnatie mogelijk of nodig is en hiertoe overgaat, kan dit in de sferen als een soort tweede dood worden geïnterpreteerd. Daar het overgaan van de ene sfeer tot de andere sfeer een bewustzijns-uitbreiding betekent en daarmee een verandering van standpunt, zonder dat het bewustzijn daardoor op een voor het Ik ingrijpende wijze wordt veranderd, uitgeblust of zelfs maar werkelijk van wereld verandert, mogen wij m.i. in dit gevallen niet van een tweede dood spreken.

Vraag: Is het bewustzijn na de dood een subjectieve waarde. Ik bedoel, of daarin op persoonlijke wijze al tot uiting komt wat de mens zich door geestelijke studie, ervaring enz. op aarde eigen maakte?

Antwoord: Niet alleen elk ervaren van een mens, maar elk ervaren van een bewuste persoonlijkheid, zelfs indien hij tot de hoogste sferen zou behoren, is subjectief in dier voege dat het

bewustzijn uitgaat van het eigen ik en uiteindelijk slechts constateert in betrekking tot het eigen ik. Eerst wanneer het Ik-besef zich oplost in een onvoorwaardelijke en van alle oordeel vrije aanvaarding van het Al, is volgens mij objectiviteit werkelijk mogelijk en denkbaar.

Vraag: Waartoe zal de golf van georganiseerd geweld, van terrorisme in de gehele wereld leiden? Een nieuwe wereldoorlog?

Antwoord: Wij nemen aan dat dit laatste niet noodzakelijk is. Wij nemen zelfs aan dat de golf van terreur, georganiseerd en niet georganiseerd geweld in de wereld van heden, in de plaats kan treden van een wereldoorlog. Het is n.l. denkbaar dat zodanige verdeeldheid kan ontstaan, hierdoor in de lichamen die anders tot oorlog plegen te komen, dat dezen het niet meer verantwoord achten een oorlog op onbeperkte schaal te aanvaarden. Wij zijn er verder van overtuigd dat deze golf van terreur uiteindelijk zal worden opgelost in een begrip voor de werkelijke achtergronden daarvan. Geweld en terreur worden immers geboren uit een onvermogen of gevoel van onvermogen bij mensen die menen zich op geen enkele andere wijze meer waar te kunnen maken en hetgeen zij als hun recht of plicht beschouwen voor zich waar te maken.

Vraag: Oefent de Witte Broederschap hierin ook invloed uit?

Antwoord: De Witte Broederschap zou ik in deze willen vergelijken met een arts, die een infectie bestrijdt door een koortsverwekkend middel voor te schrijven, wetende, dat de patiënt de koorts wel kan doorstaan, maar een voortgaan van de infectie niet zal kunnen overwinnen. De Broederschap, ofschoon zij zoveel mogelijk het lijden en de strijd, het geweld op deze aarde probeert te beperken, is zich er bewust van dat de mens lijden en geweld zelf dient te ervaren om uiteindelijk de onjuistheid daarvan te beseffen. Zij geven er de voorkeur aan dat dit besef niet in massale vernietigingsoorlogen wordt opgedaan.

Vraag: Hoe bestrijdt men een oedeem dat voortkomt uit malfunctie van de hypothalamus?

Antwoord: Ik kan u geen medisch verantwoord antwoord geven. Ik meen dat een dergelijk oedeem mede gebaseerd is op een onjuiste denk-, leef- en voedingswijze en zou daarom in de eerste plaats op dit terrein een verandering aanbevelen. Daarnaast lijkt mij een behandeling met hormonen noodzakelijk ofschoon ik mij ervan bewust ben dat de kennis hiervan op het ogenblik nog niet groot genoeg is om een dergelijke therapie zonder enig risico toe te passen. Ik ben helaas geen medicus geweest in mijn laatste incarnatie en beschik niet over de juiste terminologie tot mijn spijt.

Volgende vraag.

Vraag: Waarom laat de onbedorvenheid van de natuurvölkeren hen in de steek, wanneer het aankomt op zuigelingenverzorging en de juiste hygiëne?

Antwoord: Omdat zuigelingenverzorging, en wat u de juiste hygiëne noemt, ertoe bijdragen, ja in feite ten doel hebben ook zwakkeren een mogelijkheid tot gezond bestaan te bezorgen. Natuurvolkeren leven volgens de wet, waarbij slechts de sterkeren mogen overleven, omdat alleen zo het ras sterk en gezond kan blijven. Vele van hun gebruiken bevorderen dit, ook wanneer zij dit zelf misschien niet beseffen.

Vraag: Dagelijks worden mensen door het verkeer voor het leven invalide. Hoe kan men dit leren verwerken, dat je de rest van je leven ziet ondergaan in pijn, onmacht op elk gebied?

Antwoord: Een dergelijke vraag is alleen van geval tot geval geheel te beantwoorden, omdat de psychische achtergronden bij eenieder enigszins verschillend zullen zijn, terwijl ook de eigen achtergrond in het leven een andere zal zijn.

In het algemeen kun je slechts stellen: De mensen zouden ook hier meer moeten leren te leven volgens de mogelijkheden van de dag en niet op grond van gekoesterde pretenties, hetgeen volgens hen in het verleden het juiste is gebleken, of hetgeen zij van de toekomst menen te mogen eisen.

De mens, die leeft met de mogelijkheden van vandaag en daar het beste mee tracht te bereiken, zal over het algemeen zelfs bij pijnen en sterke beperking van zijn mogelijkheden nog een redelijk gelukkig en zelfs productief leven voeren. De mens echter die zich om welke reden dan ook gekrenkt voelt, zich door anderen geschaad, mishandeld enz. voelt, zal door zijn concentratie daarop zijn mogelijkheid tot geluk en in sommige gevallen zelfs zijn mogelijkheid tot verder genezen verliezen. Wraakzucht en zelfbeklag zijn er dan de oorzaak van dat men alle mogelijkheden om nog als mens menswaardig en gelukkig te leven teloor ziet gaan. Dit is slechts algemeen gesteld. In verband met het door u in het bijzonder genoemde verkeer zijn mij te veel verschillende gevallen met vaak geheel afwijkende mogelijkheden en oplossingen bekend.

Vraag: Het is opvallend hoe in druk bezochte recreatiegebieden de natuur iets armelijks krijgt, alsof er een grauwsluier over ligt. Komt dit door de uitstraling van al die mensen?
Antwoord: Ik geloof niet dat het zozeer hun uitstraling als hun recreatiewijze is, die aansprakelijk is. Zolang de mens niet harmonisch met de natuur is en haar bewondert, maar beschouwt als iets om te exploiteren of te gebruiken door bv. takken af te rukken, schors te bekerven, vuil weg te werpen, brandjes te stichten, zal de door u bedoelde grauwsluier wel blijven bestaan en is er geen enkele synthetische witwasser te bedenken die dit ongedaan kan maken.

Vraag: Wilt u eens vertellen, hoe de organisatie van de ODV in uw wereld werkt? Is het een gesloten geheel, is deelname alleen een gevoelskwestie? Hoe komt de samenwerking tot stand tussen zoveel uiteenlopende typen, is er een top waarvan de suggesties uitgaan?
Antwoord: Ik kan u mogelijk in kort bestek enig, zij het beperkt, denkbeeld hiervan geven.

De ODV is geen gesloten groep in die zin, dat men om bij haar te behoren een bepaalde toelating nodig heeft. De ODV is een groep waarvan de samenwerking bepaald wordt door een zekere harmonie, inhoudende bepaalde denkwijzen en bestrevingen. Wie het daarmee eens is, is met ons harmonisch en deelt in onze gedachten. Hij kan dus deelnemen aan ons streven en onze acties en zal dan beschouwd worden als deel van de ODV zijnde.

Wat onze activiteiten betreft: wij kiezen die zelf. Maar wij kennen allen wel wijzeren dan wijzelf, van wie wij leren. Wanneer zij ons een voorstel doen, zo kunnen wij dit overwegen, of eventueel ook verwerpen. Maar wanneer het gaat over zaken, waarin wij eigen tekort of zelfs onvermogen kennen, zijn wij natuurlijk wel geneigd ons aan de leiding van deze door ons aanvaarde meesters over te leveren, maar dan alleen, zolang en zover wij dit zelf aanvaardbaar achten. Er is dus geen vaste 'top', ofschoon er in de Orde een aantal hoog bewusten werkzaam is dat door de meesten van ons wel als leiding wordt aanvaard.

Een van de voor deze afdeling beslissende entiteiten - zich op aarde tekenende als Theodotus, de door God beminde - beschouw ik als een enorm reservoir van weten, een wezen dat de emotionaliteit die zo vaak de mens en ook vele sferen nog beïnvloedt, grotendeels ontbeert en juist daardoor feitelijk zuivere aanduidingen kan geven. Toch beveelt ook hij niet. Hij stelt voor, anderen aanvaarden of verwerpen, elk voor zich, het voorstel. Het zal u duidelijk zijn, dat de ODV dus geen vaste hiërarchische opbouw heeft, ondanks het feit dat zij toch vele kanalen kent, middels welke zij op aarde werkzaam is. Het zal u ook duidelijk zijn, dat een behoren tot de ODV eerder een kwestie is van persoonlijke instelling en erkenning, dan van een toelating, het tekenen van aanvraagformulieren en een al dan niet daarop nog volgende ballotage.

Vraag: Is er een geheel eigen karakter ontstaan, of wijzigt zich dit door de eeuwen steeds weer?
Antwoord: Wat noemt u een eigen karakter? De groep is gebaseerd op een haar eigen harmonie. Die harmonie kan zich in de loop van de tijd wel wat wijzigen, maar dan wel zeer geleidelijk. Realiseer u dat bij ons elke nieuwteling, om deel te hebben aan de groep in bepaalde mate met de ouderen harmonisch moet zijn. Zonder dit kan men eenvoudig geen voldoende banden met de groep vinden.

Vraag: Hebt u geen last van traditionalisme in dat geval?

Antwoord: Neen. Wij zijn geen traditionalisten die vasthouden aan bepaalde inzichten en gebruiken, omdat zij er nu eenmaal zijn. Wij beseffen maar al te goed dat in een dergelijk geval de traditie de plaats in gaat nemen van het bewuste handelen.

Mag ik vrienden, hiermee dan mijn bijdrage aan deze bijeenkomst beëindigen? Ik ben dankbaar voor de wijze waarop u hebt willen luisteren en mijn tekortschieten t.a.v. in wezen twee vragen u niet heeft gestoord. Wij achten het echter beter ons antwoord te beperken of zelfs niet te antwoorden met de bemerking, dat wij ergens niet voldoende van weten, dan een antwoord te geven dat mogelijk wel aardig klinkt, maar in wezen zinloos is. Ik heb getracht uw vragen zo juist mogelijk te beantwoorden en druk de hoop uit dat mijn collega na de pauze bij u een even aandachtig gehoor en even goede vragen zal aantreffen, waardoor ook dan voor u en hem een harmonisch deelnemen aan de bijeenkomst verder mogelijk is.

Ik dank u. Goedenavond.

=====

Goedenavond, vrienden.

Wij gaan verder waar u opgehouden bent, dus met vragen. U zult wel mijn antwoorden nu op de koop toe moeten nemen en weet niet, of u dat altijd voor u even prettig zal zijn. Maar ik hoop er het beste van, dus laten wij maar beginnen.

Vraag: Het leven op aarde moet worden gezien als een leerschool. Hoe verklaart u dat er mongoolse kinderen geboren worden. Zij hebben immers geen mogelijkheden zich verder te ontwikkelen?

Antwoord: Kennelijk is hier sprake van een misvatting: men denkt geloof ik, dat de leerschool aarde bestemd is om de mensen datgene te laten leren wat zij zelf voor geleerdheid houden. Het gaat er echter om te leren leven en bepaalde relaties met anderen te leren erkennen. Dit bestaat als mogelijkheid voor een mongooltje even goed als voor anderen en menig z.g. geestelijk onvolwaardige is in dit opzicht meerwaardig t.a.v. velen die zich beroepen op hun kennis en geleerdheid. U moet mij deze opmerking maar vergeven. Zij is zeker niet persoonlijk of zo bedoeld. Ik constateer alleen maar een feit.

Commentaar?

Vraag: Is degene die door het medium spreekt, het oude ego van het medium, of een zelfstandige intelligentie?

Antwoord: Wanneer ik het oude ego van het medium zou zijn, zou ik medelijden voelen met het medium. Neen. Ik ben een zelfstandige intelligentie, ofschoon ik niet weet of ik volgens uw menselijke maatstaven wel intelligent ben. Ik heb vroeger een eigen leven gehad, heel wat dingen gedaan en misdaan. Ik bevind mij nu in een toestand waarin ik meen iets van mijzelf te begrijpen en nu probeer ik ook de mensen te begrijpen. Bovendien probeer ik soms enkele druppels van mijn verworven begrip aan u door te geven.

Vraag: U stelt, dat mongooltjes meerwaardig kunnen zijn t.a.v. gewone mensen. Maar waar ligt dat dan aan?

Antwoord: Aan het feit, dat vele gewone mensen zo verliefd zijn op hun geleerdheid, handigheid, succes, of ellende, dat zij de gehele mensheid afwijzen en slechts vanuit dit eigen standpunt bezien. Het mongooltje is zich onbewust van alle menselijke waardeoordelen buiten de primitieve menselijke relatie, die echter dan wel bijzonder duidelijk tot dit kind spreekt, zodat hierdoor de beleving van het menszijn juist hier vaak verder gaat dan bij degenen die voor schijnbelangen en gewichtigheden het werkelijke menszijn steeds weer terzijde stellen.

Vraag: Waarom zijn wij dan niet allemaal mongooltjes?

Antwoord: Misschien bent u nog niet ver genoeg gevorderd op het pad.

En om op de grap even ernstig in te gaan: U kent op uw wereld toch ook vele verschillende vormen van vakonderwijs? Indien een kok op zijn terrein goede prestaties kan leveren, zal niemand het zich in het hoofd halen om te vragen waarom een ingenieur die toch veel meer heeft geleerd, geen betere kok is? U neemt zonder meer aan dat deze mensen een verschillende opvoeding nodig hadden, een verschillende taak zien en ook een mogelijk geheel anders gerichte persoonlijkheid bezitten. Wanneer je, zelfs spottend, vraagt, waarom niet iedere mens dan een mongooltje is, geef je er toch wel enigszins blijk van niet te beseffen, dat je het menszijn op vele verschillende wijzen kunt beleven, terwijl de weg tot bewustwording vele verschillende facetten telt.

Dit overigens is mijnerzijds een constatering. Want op het ogenblik dat ik tracht u zo een les te geven, mag u mij de les lezen. Overigens zijn wij met onze opmerkingen wel volgens alle tradities grappig, omdat wij een bittere waarheid verteerbaar hebben gemaakt door haar in een schijn van geestigheid te hullen. Als ik even door mag gaan? Ja? Dank u. Ik wil maar zeggen dat je, wanneer je een vraag stelt, hoe lachend ook, er altijd toch ook enige ernst bij te pas komt. Bittere waarheden, werkelijk belangrijke vragen, problemen zijn gemeenlijk de basis van grappen. Wanneer ik bv. een grap maak, zo maak ik die, omdat ik mede iets ernstig bedoel en wil uiten, ook al komt het er wat minder ernstig uit.

Weet u, wanneer je die vraag van zo even nog eens neemt: Door te zeggen "waarom zijn wij dan niet allemaal mongooltjes", druk je een onderbewust, "ik ben toch anders en zal dus toch nog wel iets meer zijn ook" uit. O, ik weet wel, dat u daarover niet ernstig nadacht, dat het eenvoudig een opwelling was. Mij gebeurt vaak hetzelfde. Ik kan een grap maken als bv.: de pausen maken nooit vergissingen, behalve dan die ene keer, waarop een paus verkondigde, dat pausen onfeilbaar zijn.... Dat klinkt erg leuk, maar geeft gelijktijdig iets van mijn visie hierop neer. Er klinkt in mede: Ik besef mijn eigen feilbaarheid als mens en geest en kan op grond daarvan niet aannemen dat een menselijk of geestelijk nog niet geheel bewust wezen iets benadert, dat toch veel lijkt op een goddelijke onfeilbaarheid.

Kortom: je zegt wel iets over anderen, maar wat je zegt, zegt ook iets omtrent jezelf. Voor u mogelijk een onthullende mededeling, want nu kunt u zich natuurlijk af gaan vragen wat er dan wel schuilt achter mijn spelletje met woorden en de z.g. definities. Het antwoord is: ikzelf, mijn besef omtrent mijzelf en mijn pogen om mijn relatie met de wereld, zoals ik die erken en ervaar uitdrukking te geven. Mijn eigen twijfels en teleurstellingen zowel als mijn erkenningen komen dan tot uiting in een schijnbare spot met de wereld, waardoor ik echter ook ergens de spot drijf met mijzelf. Dit was dan een zeer ernstige verklaring, ernstiger dan u van mij gewend zult zijn. Laat ons daarom maar snel overgaan tot voor u gewichtiger zaken.

Vraag: Mij is niet duidelijk wanneer wordt gezegd "wanneer men incarneert of anderszins". In welke vorm is dit dan?

Antwoord: Zo even hadden wij het over scholen, dus nu moet ik maar een ander beeld nemen om mijn bedoelingen duidelijk te maken. Stel: Elke wereld is een soort taveerne. Bij de een hebben zij goed bier, de tweede schenkt goedkope jenever en bij de derde kun je mogelijk billijk een flinke portie brood met kaas eten. Stel nu eens, dat u in de wereldtaveerne met het bier hebt geleefd, lange tijd, mogelijk meerdere malen en u langzaam bevindt in een toestand die doet denken aan een Bijbelse heropstanding, kortom: u bent zo goed als lazarus.

U erkent dat u nu een broodje harder nodig hebt dan iets anders, terwijl doorgaan met de bierconsumptie zeer nadelig zou kunnen zijn. Dan gaat u liever naar de gelegenheid waar roggebrood met kaas goedkoop is. Op dezelfde manier is het mogelijk dat iemand die als mens op de wereld heeft geleefd, daarvan genoeg heeft en geen kans meer ziet, hetgeen voor hem stoffelijk nog noodzakelijk beleefd moet worden, daar aan te treffen. Wel, dan zijn er in dat Al nog wel een paar andere werelden, die andere mogelijkheden bieden.

Hij kiest dan de voor hem beste uit en trekt voor een volgend leven in 's Herennaam daar maar naar toe.

Vraag: Men spreekt wel over 'kindersferen'...?

Antwoord: Dat is bij spiritisten, bij wie het spiritistisch denken nog in de kinderschoenen staat.

Vraag: Men zegt dat een kind dat sterft voor het zeven jaar is, een soort heropvoeding krijgt aan de andere kant. Is dit waar?

Antwoord: Dat kan alleen voorkomen als de betreffende entiteit geen voldoende besef heeft van eigen dood en zo nog niet tot een terugkeren tot zijn werkelijke persoonlijkheid kan komen. Het komt niet zoveel voor, maar in dat geval moet je zo iemand langzaam bijbrengen wat er aan de hand is. Het denkbeeld echter dat alle kindertjes die overgaan in de sferen onder het weldoende oog van geestelijke leraressen kleuterleidsters en mogelijk nog een akela er bij ook, is toch werkelijk niet heel reëel. Die kindersfeer is dus een wereldje dat heus wel eens voor zal komen, maar dan als gevolg van een deficiëntie in het besef van degene die naar de geest terugkeert en wel, omdat de geest altijd het geheel van zijn bestaan omvat en niet alleen maar een enkele fase daarvan. Een je vastklampen aan een replica van de stoffelijke vorm die dan nog langzaam-aan opgroeit ook, is dus niet noodzakelijk.

Vraag: Maar het is toch mogelijk dat wanneer een dergelijke entiteit zich middels een medium probeert te uiten, de kinderlijke uitdrukkingvormen weer gaan overheersen.

Antwoord: Die mogelijkheid bestaat inderdaad. Wanneer je je in de stof als geest wilt gaan uitdrukken, probeer je je meestal in te leven in je vorige incarnatie, omdat je daarin meestal de beste banden vindt met de wereld en je dus het best en meest aan die wereld aangepast kunt uiten. Het is dan dus wel denkbaar, dat men teruggrijpende naar de vroegere persona, komt tot kinderlijk gedrag, kindertaal en stem gebruikt. Maar de uitingen zullen, ongeacht de wijze waarop men die tot uiting brengt, toch wel zeer volwassen zijn, naar ik vrees.

Vraag: Iemand die niet in een voortbestaan geloofde, zei mij: dan moeten dieren en planten ook een voortbestaan kennen, want die zijn net zo opgebouwd als wijzelf.

Antwoord: Natuurlijk. Je moet je wel realiseren dat de mens door zijn denkvermogen een groter wereldbesef kan omvatten dan een hond of een kat, die op hun beurt weer heel wat meer van de wereld ervaren en weten dan bv. een mosplantje. Maar in alle leven is levenskracht en alle levenskracht bestaat voort. Daar een relatie met de wereld is beleefd, bestaat er, hoe beperkt ook, een persoonlijkheid, die eveneens voort zal bestaan. In de lagere levensvormen heeft deze persoonlijkheid echter meestal niet de mogelijkheid zich onbeperkt en geheel bewust in een sfeer te blijven bewegen, omdat hiervoor bepaalde harmonieën en erkenningen noodzakelijk zijn. Dit betekent dat dieren, vooral de lagere, die geen meer en persoonlijke liefde hebben gekend, en ook planten, veel sneller 'inslapen'. Zij zijn door gebrek aan voldoende contacten niet meer geestelijk actief en bezitten alleen nog hun ik-besef. Het gevolg is dat zij sneller en gemakkelijker dan de mens zullen reïncarneren.

Vraag: Is de enorme veelvuldigheid van het plantenleven er geen bewijs voor dat hier geen sprake is van een persoonlijk leven, maar eerder van een groepsbestaan?

Antwoord: Soldaten, een heel regiment, marcheert. Allen bewegen zich gelijk, zijn gelijk gekleed. Zij gehoorzamen aan bevelen die elders originieren, meestal niet eens vanuit degenen die aan de bevelen stem geeft, maar uiteindelijk vooral uit de structuur, waartoe de soldaten behoren. Toch zijn de soldaten elk voor zich iemand, zij zijn individuen. Met planten is het ongeveer hetzelfde: zij hebben een, zij het zwakke, individualiteit, maar worden sterk geregeerd door wat men de groepsgeest van de planten kan noemen. Dit geldt voor vele diersoorten eveneens. Zij worden dus sterk beperkt in hun vrijheid van handelen en zijn - althans volgens mij - daardoor ook beperkt in hun ervaringsmogelijkheden. Is dit duidelijk?

Vraag: Dan zou dus elk deel van een virus ident zichzelf blijven?

Antwoord: Een virus kan potentiële persoonlijkheden in zich bergen, maar de bewustzijns-mogelijkheden voor een enkele factor uit een virus is zodanig gering, dat er van enig besef en

dus een zich geestelijk manifesteren wel geen sprake zal zijn. Ditzelfde geldt tot op het niveau van de eencelligen.

Vraag: En hoe wordt dan de incarnatie op het laagste vlak van besef wel geregeld?

Antwoord: Er is een persoonlijk besef: een relatie die tussen het ik - ook wanneer men daarvan nog niet bewust is als ik - en datgene wat erbuiten bestaat. In dergelijke beperkte vormen van bewustzijn ontstaat een soort verveling, de behoefte om een relatie met het andere te bereiken. Hierdoor worden zij harmonisch met hogere bewustzijnsvormen, entiteiten, die dan trachten volgens hun aard en datgene wat zij zien als hun opdracht, een incarnatiemogelijkheid te scheppen, waarin dit bewustzijn dan een verdere ontplooiing kan ondergaan.

Vraag: Is er dan een relatie tussen het uitsterven van de hogere diersoorten op de wereld en de toename van het aantal mensen?

Antwoord: Daarvan ben ik overtuigd. Het is misschien hatelijk, maar als je bv. eens ziet hoeveel ezels er op het ogenblik rondlopen in menselijke vorm, hoeveel krokodillentranen er voortdurend worden geplengd en hoeveel pronkende wanluidente pauwenkrenten er over de wereld steeds weer worden aangeheven, om bij de meer bekende soorten te blijven, zo moet je toch wel tot de conclusie komen dat bepaalde zeer dierlijke eigenschappen de mens niet vreemd zijn. Dit wijst op een verwantschap, psychisch, tussen de mens en dergelijke dieren en zou kunnen impliceren dat deze mensen vroeger te enigerlei tijd in dat dierlijke ras geïncarneerd zijn geweest, maar de slechte gewoonten daarvan nog niet konden afleren.

Vraag: Kunt u nog iets zeggen over die tussenmenselijke relaties, waarover u het zo even had en die volgens u niet persé op een bewust niveau hoeven te liggen?

Antwoord: Mensen beïnvloeden elkaar steeds. Om een heel eenvoudig voorbeeld te geven: U bent met anderen tezamen in een theater bij een concert of zo. U bent daarin zelf niet bijzonder geïnteresseerd, maar de anderen ondergaan het intens. Het gevolg zal zijn, dat u er meer van opneemt, het intenser beleeft en het vermoedelijk ook veel beter vindt, dan zonder deze invloed van de anderen het geval zou zijn. U realiseert zich dit waarschijnlijk niet of niet geheel, maar u wordt wel degelijk beïnvloed door degenen die rond u zijn.

Bij een gedeeld enthousiasme ontstaat vaak een niet volbewuste, maar intense tijdelijke binding met de groep, waarvan u deel uitmaakt. Dit kan zover gaan, dat u van uw gedrag afwijkt door bijvoorbeeld tegen uw gewoonte en kennis in op het juiste ogenblik te applaudiseren. Ik zeg concert, omdat het daar vaak duidelijk te zien is. Soms zijn er mensen die voor het eerst zoiets meemaken. Het geheel is zeer aandachtig en ook deze mensen blijken spontaan te applaudiseren op het juiste moment. Aan de andere kant zal bij een niet zeer aandachtig publiek het zelfs wel voorkomen dat enkelen al beginnen te klappen, als de dirigent na drie maten rust juist de inzet van het volgende deel van het opus in wil zetten. U kent mogelijk dergelijke opvallende voorvallen uit eigen ervaring. Er is dus een onderlinge beïnvloeding, die echter ook bij contact tussen twee of enkele mensen optreedt. De invloed is daarbij gemeenlijk echter veel zwakker, zodat zij niet zo gemakkelijk te constateren valt.

Vraag: En bij een mongooltje dat niet de intelligentie heeft om te converseren of op andere wijze een contact te onderhouden? Hoe moet ik daar die relatie zien?

Antwoord: Er is hier sprake van een zeer sterke gevoelsverbondenheid die tot in de aura van de meer bewuste kan inwerken. Laat ons echter als voorbeeld een geretardeerd of achterlijk kind nemen. Hier is het contact duidelijker te erkennen, maar toont toch veel overeenkomst met het door u gevraagde. Er is ook hier sprake van een zeer beperkte mogelijkheid tot bewuste communicatie. Vaak kun je met die mensen niet eens werkelijk praten. Maar let nu eens op, hoe intens een mens van deze soort reageert, hoe zo iemand ontzettend blij, ontzettend bedroefd, driftig ook, kan zijn. Ga eens na, hoe een dergelijk type, vaak zonder kenbare redenen, sterk mensen kan afwijzen of hen, eveneens zonder kenbare redenen, aanvaardt. Ik neem dit voorbeeld, omdat eenieder na enig beschouwen kan constateren dat dergelijke mensen weliswaar minder redelijk bewust, maar emotioneel veel intenser dan normale mensen leven. Helaas ziet men deze nadruk op emoties in uw wereld niet graag.

In uw maatschappij legt men graag de nadruk op mensen die volkomen redelijk zijn en wier emoties zodanig kunnen worden gestimuleerd, dat hun redelijk denken toch beperkt kan worden, wanneer dit gewenst of noodzakelijk is.

Vraag: Mij is opgevallen dat doktoren en verpleegsters die mongooltjes verzorgen, zo ontzaglijk vlug uitgeput zijn en na twee of drie jaren hun werk op moeten geven, omdat zij zelf bijna hun magnetisme kwijt zijn.

Antwoord: Een logisch gevolg van het feit dat zij niet in staat zijn gelijktijdig als normale mensen te leven en gelijktijdig gedurende lange tijd in de aura sterk emotionele signalen te verwerken, zoals een mongooltje veelal uitstraalt. Het resultaat is een toestand van toenemende emotionele uitputting, waarvoor geen bewuste recuperatiemogelijkheid wordt gevonden. Overigens gaan dergelijke emotionele contacten en uitbarstingen, vooral wanneer hierbij sprake is van beroering in de aura, ook vaak gepaard met een aantappen van de levensenergie, wat voeren kan tot overspanningen, vooral wanneer men de kans niet heeft zijn levenskracht voortdurend weer zelf op peil te brengen.

Vraag: In medische kringen wordt gezocht naar de oorzaak van een bepaald oedeem, dat veel mensen hebben en waarvan men hen niet af kan helpen. Men beweert dat dit veroorzaakt wordt, doordat het lichaam niet voldoende werkt? Weet u hiervan meer?

Antwoord: Niet al te veel. Per slot van rekening heb ik vroeger in de kleine kleinhandel gezeten - veters en zo. Wel weet ik dat de moderne mens over het algemeen leeft op een wijze die niet is aangepast aan de behoeften van zijn lichaam. Wanneer dit lichaam dan al bepaalde fouten kent, zien wij snel een geheel verkeerde samenhang van bv. de klierafscheidingen ontstaan. Hierdoor ontstaat dan vaak een geheel verkeerd werkende stofwisseling, is er aantasting van bepaalde weefsels. Mogelijk functioneert het zenuwstelsel niet juist meer enz. Ik weet bv. dat in het menselijke achterhoofd, daar onder en tussen de hersenen een klein erwte zit. Dat ding lijkt een goedkoop doperwtje, maar is het niet. Het is een klier - geen menselijke klier, maar wel een klier uit het menselijke lichaam. Dat rotting produceert onder omstandigheden tot 32 verschillende soorten afscheidingen. Ik meen dat een stuk of 10 van die functies al bekend zijn. Wanneer er nu een van die afscheidingen het op een kritiek ogenblik even af laat weten, kun je wel dag met het handje zeggen tegen de gezondheid. Aan de andere kant blijft er zo weer voor de dokter duur werk aan de winkel. Het is mij niet bekend, wat je hieraan menselijk zou moeten doen. Wel weet ik dat wij er met geestelijke krachten vaak wel iets aan kunnen doen en dat er vaak ook veel te bereiken is door sterke psychische beïnvloeding. Ik vrees echter dat dit alles zover buiten de nu bekende grenzen van de medische wetenschap ligt, dat men daar geen raad mee zou weten.

Vroeger hadden wij een heel oude dokter die, wanneer hij niet wist wat iemand had, de mensen pilletjes van brood gaf met een of andere bittere rommel er door. Die dingen waren bijna niet te slikken, maar hij eiste dan, dat je zes van die dingen per dag in zou nemen. En heel wat mensen met onverklaarbare kwalen genazen door die pillen, ofschoon zij als geneesmiddel eigenlijk alleen maar een vorm van medische oplichterij waren. Indien ik mij dit nog goed uit mijn laatste leven herinner, werden hiermee ook enkele gevallen genezen die leden aan wat men tegenwoordig een verstoord evenwicht der interne secreties schijnt te noemen. Maar dat heb ik pas later geleerd, want secreties kenden wij nog niet. Secreten wel natuurlijk. Verder ben ik niet op de hoogte, maar indien ik een dokter was geweest en u hierover een zeergeleerd en verantwoord betoog had kunnen houden zou ik misschien weer andere dingen niet geweten hebben.

Vraag: Er zijn naast achterlijke kinderen ook kinderen die een zeer hoog IQ hebben. Nu wil men die een speciale opvoeding geven. Ik vraag mij af of dit verstandig is, of deze kinderen geen etiket krijgen opgeplakt, dat zij mogelijk niet waar kunnen maken, zodat zij een groep apart worden. Is dit verstandig?

Antwoord: Mogelijk is het niet verstandig, maar aan de andere kant: is er ooit een mens geweest die iets bereikte door aldoor verstandig te zijn?

Ik zie het zo: wanneer je alle kinderen de mogelijkheid zou geven hun opvoeding te volgen in een tempo dat overeenstemt met hun eigen capaciteiten, ontstaat een dergelijke selectie als vanzelf, ook zonder deze begaafde kinderen een apart stempeltje op te drukken.

Overigens vraag ik mij nog steeds af wat nu eigenlijk de waarde van een hoog IQ is. Ik heb IQ eens moeten definiëren en gezegd: Dit is een intelligentiewaardering op grond van de kennis die je bezit t.a.v. de vragen, gesteld door vraagstellers, die uit de aard der zaak hun eigen kennis als hoog IQ aanslaan. M.a.w.: zover ik het bezien kan omsluit uw intelligentiequotiënt voor 90% een goed geheugen en dit speelt bij de waardebepalingen dan ook een veel grotere rol dan eventuele oorspronkelijkheid van denkbeelden. Ik ben van mening dat men, zelfs in deze wereld, die zo bang lijkt te zijn voor oorspronkelijkheid, de kinderen de mogelijkheid zou moeten geven, op hun eigen wijze de kennis, die dan maatschappelijk noodzakelijk heet, te verwerven. Toch is het onderwijs al veel verbeterd: vroeger was het voornamelijk letters opdreunen en wanneer je soms mis dreunde, kreeg je een dreun. Ik heb er geen last van gehad. Lezen en schrijven heb ik in mijn laatste incarnatie nooit goed geleerd. Wel rekenen en dit door de praktijk, wat betekende dat ik een eigen soort rekenkunde kende, naar mij toe.

Vraag: U maakte toch maar een grapje toen u stelde dat hogere dieren als mensen kunnen incarneren?

Antwoord: Dat is geen grapje van mij hoor. Echt niet. Helaas is de mens zozeer geneigd zijn eigen soort als uitzonderlijk te beschouwen en zelfs vaak zijn eigen ras te midden van de andere rassen van zijn soort als zeer uitzonderlijk te beschouwen, dat hij zich niet realiseert, dat alle leven uit dezelfde bron voortkomt en dat alle bewustzijn niets anders is dan een manifestatie van één en dezelfde kracht, uitgedrukt in een relatie tot de buitenwereld. Zodat overal waar die kracht en die relatie aanwezig zijn, elke ontwikkeling en progressie die wij bij de mens menen te zien, eveneens mogelijk moet zijn.

Dit impliceert, dat dieren die op een zekere wijze menselijke reacties of gevoelens leren kennen - hoe beperkt dan ook - daardoor ook de mogelijkheid zullen bezitten uiteindelijk in een menselijke vorm hun verdere ontwikkeling voort te zetten. Maar ja, vele mensen beschouwen God als een al-scheppende kracht, waar de mens een monopolie op heeft. Daarom zien zij zich tegenover God als een soort PTT, die voortdurend de tarieven kan verhogen, zonder dat daarop repercussies kunnen volgen. Zij vragen dan ook steeds meer van God, terwijl zij hem steeds minder bieden.

DEFINITIES

Nu nog enkele definities.

PTT: een instelling, die zodanig op dienstbetoon is ingesteld, dat zij zichzelf voortdurend zodanig dient, dat zij haast geen diensten meer aan anderen kan betonen.

Verkeer: een algemeen en zeer genuanceerd moordsysteem, zodanig in het menselijke leven geïntegreerd, dat men meer opkijkt, wanneer een slachtoffer sterft door een mes, dan wanneer de auto honderd slachtoffers maakt.

Reclame: de kunst om zo geloofwaardig eenzijdig voor te lichten of te liegen, dat iedereen datgene koopt waarvan hij wel weet dat het niet kan beantwoorden aan de voorstelling die men zich daarvan gemaakt heeft.

Witwassers: Wasmiddelen die over het algemeen gebruikt worden om het geweten van een huisvrouw die minder tijd aan haar huishouden wenst te besteden, wit te wassen.

Politiek: de kunst om anderen, stuwende op grond van ideële voorstellingen, de werkelijkheid zover uit het oog te doen verliezen, dat je ze op de duur haast niet meer redden kunt.

Terreur: de methode om met bruto geweld anderen duidelijk te maken dat je gelijk hebt, wat je vooral doet, wanneer je vreest dat je ongelijk hebt.

Goedenavond, vrienden.

d.d. 29 september 1972